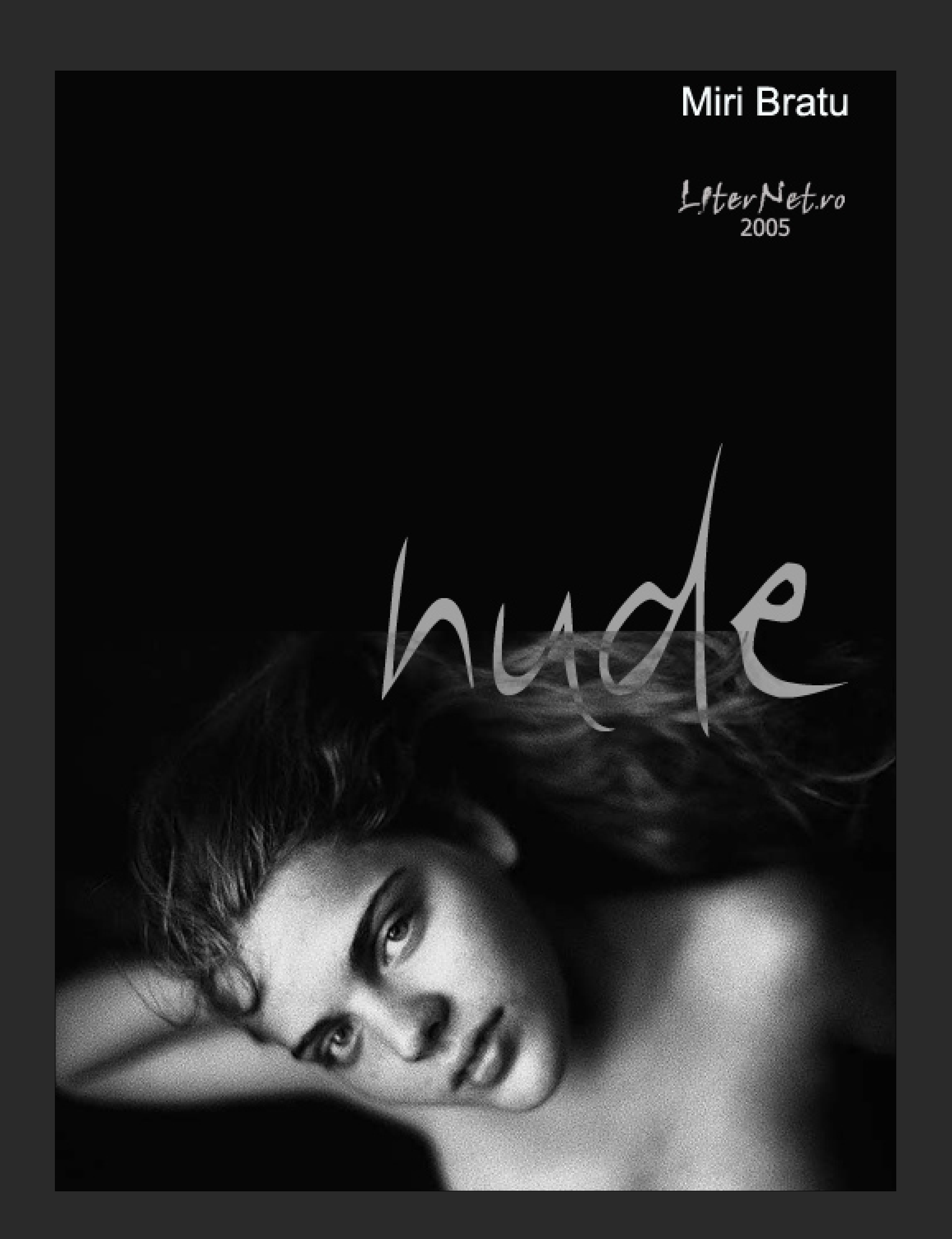

Miri Bratu
LiterNet.ro
2005
nude

...

nude

fotografii de Miri Bratu

Redactor & editor pdf : Iulia Cojocariu icojocariu@liternet.ro

ISBN : 973-7893-29-8

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

Cărnuri proaspete

Alina Andrei

Dragă Tavi,

ştiu că-ţi doreşti un model pentru lucrările tale de grafică. Încerc să ghicesc cum anume ar putea să arate... Cu doi ani în urmă, sau trei, ai văzut câteva nuduri făcute de Miri. Ţi le-am arătat şi pe cele făcute recent. Nu ţi-au displăcut, ba chiar îmi amintesc faptul că ai fi vrut să le desenezi pe câteva. Te-au încântat toate acele trupuri dezbrăcate, cărnuri proaspete, vii, bănuiesc că pentru ele ai renunţa cu inima împăcată la visul tău de a lucra ca paznic la cimitirul evreiesc.
Spuneai că fotografia erotică a secolului XIX mai păstra încă acea relaţie cu privitorul, căruia, chiar dacă i se arăta tot, îi sugera distanţa şi demnitatea, intangibilitatea subiectului. Poate.
Privitorii de acum sunt altfel. Vor să pipăie, să miroasă, muşte, să simtă cel puţin mental, dacă nu la modul organic. Vor să aibă erecţie, metaforic vorbind, desigur fără ridicarea prohabului, fără o explozie de spermă în chiloţi. Fără îndoială că un privitor-bărbat se va uita la un nud de femeie întâi ca mascul, şi abia apoi ca "degustător“ de artă. O privitoare va fi întâi femelă în faţa unui bărbat gol înrămat şi doar după câteva momente va aprecia munca fotografului. Cum spunea cineva, nu e neapărat rău, pentru că astfel se contribuie la perpetuarea speciei. Un fost fotograf, bărbat copt şi plictisit de-ale vieţii, îmi mărturisea că nu se poate uita la un nud feminin fără să nu-şi pună problema dacă „fătuca“ sau „femeia“ sunt întruchiparea idealului sau mici animale insuportabile în „*real life*“. Pentru a nu fi dezamăgit, preferă să le vadă doar în fotografii.
Şi lui, la fel ca şi ţie, din toate nudurile făcute de Miri i-au plăcut cel mai mult fotografiile cu „fata tânără şi părul lung“. N-a explicat, dar mă gândesc că atunci când se uită la poze, în timp ce soţia şterge praful prin casă, încearcă să-şi imagineze dacă modelul zâmbitor cu cărnurile strălucitoare i-ar gânguri duios la ureche sau dimpotrivă, dacă în fiecare seară i-ar arunca farfuriile în cap, în ţipete dezagreabile, deloc potrivite cu chipul moale.

Un scriitor la ziar, care povesteşte des despre femeile din autobuzul cu care merge zilnic, cred că ar fi încântat, ca într-o zi oarecare, ce nu va prevesti nimic senzațional, să vadă că maşina e plină doar de modelele pozate de Miri, toate nude. Unele aşezate, privind pe geamul murdar, altele în picioare ținându-se de bară. Va fi atât de copleşit, încât nu va scrie nimic, pentru că oricum totul va părea neverosimil. Doamne fereşte, poate că o să-l înțepe inima.
Mai spuneai că modelul se arată doar celui din spatele aparatului, nu unui privitor neutru, pofticios, *voyeur* şi incult într-ale sensurilor. Din nou nu te contrazic dar nici nu îți dau dreptate. Nu cunosc atât de bine oamenii, încât să-mi dau cu presupusul, în schimb te cunosc pe tine şi ştiu ce model ți-ar trebui.
Ai avea nevoie de-o femeie cu coaste prelungi ca în picturile lui Schiele, cu ochii tulburi ca ai damelor nimfomane ale lui Klimt, cu buze curbate, un dos delicios şi pielea întunecată, tămâioasă, cu un trup destul de neprietenos în privința voluptății. O femeie moale şi casabilă, desfăcută, amăruie, caldă şi tristă, pe care ai putea-o s-o mişti după plac, s-o conturezi în cărbune, s-o înțepeneşti pe hârtie. Cu ochii întredeschişi, cu capul dat uşor pe spate, muşcându-şi interiorul unui obraz. Sfârcuri cafenii, unul leneş aplecat, cel stâng bombat. Lobii urechilor... nu ştiu cum ar trebui să fie. Obişnuiți, pentru că oricum ai avea tu grijă ca în cărbune să pară numai buni de ronțăit.

„Dragă Alina,

cum aş desena un model fotografiat de Miri Bratu? De pildă într-un pat cu lenjeria făcută falduri şi crețuri, din albul lenjeriei să apară izbitor formele, să i se vadă anumite detalii, care contrastează puternic cu lumina. Părul pubian l-aş desena foarte realist, aproape fotografic. Dacă aş avea un cuplu, pe el l-aş schița cum îşi odihneşte mâna pe coapsa ei interioară, iar femeia va avea o expresie indiferentă. Va părea absentă. Degetele lui se vor adânci în carne, trebuie să se vadă că apasă cu ele locul coapsei.
Sau aş desena un nud întins pe un pat, adormit, iar lângă pat, în picioare, un copil cum se uită la trupul acela. Un băiețel cu părul ciufulit în toate părțile, doar în chiloței. N-aş sugera că trupul e mama lui. Băiatul s-ar uita năuc. Da, năuc. Va fi prima femeie dezgolită pe care o va vedea".

BVLGARI

